

מ"ת 38393/09/23 - מדינת ישראל נגד אחמד מהלוויס (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38393-09-23 מדינת ישראל נ' אדריס (עציר) ואח'
תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ**
המבקשת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רינת בן יעקב מפרקליטות מחוז
ירושלים - פלילי

נגד
המשיב
אחמד מהלוויס (עציר)
החלטה - משיב 7

1. בתיק זה הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים נגד 8 נאשמים, המואשמים בעבירות שונות שעיקרן סחר בנשק ובתחמושת עם סוכן משטרה סמוי ונשיאת נשק ותחמושת. האישום המיוחס למשיב שבפני (להלן: **המשיב**) הוא אישום 5, בו מיוחסות למשיב 7 עבירות של סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ונשיאת נשק ותחמושת - עבירות לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק זה.

על פי המתואר בעובדות האישום, ביום 24.1.23 התקשר נאשם 1 לסוכן המשטרה, שוחח איתו על עסקה קודמת ביניהם ונפגש עמו. בפגישה הוצע לסוכן לרכוש כלי נשק מסוג M-16 מקורי במחיר של ₪ 77,000, והצדדים סיכמו לדבר על כך בהמשך. בימים שלאחר מכן התנהלו שיחות בין נאשם 1 לבין הסוכן בנוגע לעסקה זו. נאשם 1 אמר לסוכן כי נאשם 2 מחזיק בשני כלי נשק מסוג M-16 וכי הוא יוכל לבחור מביניהם, וכן התנהל שיח באשר למחיר המבוקש. בעקבות סיכום ביניהם, נפגשו נאשמים 1 ו-2 עם הסוכן ביום 2.2.23 ונסעו יחד ברכבו של הסוכן. בדרך התקשר נאשם 2 לנאשם 7 וביקש ממנו לנסוע לכפר עקב, לקחת שני נשק, לטעון אותם בכדורים ולהביא אותם למכון שטיפת הרכב, שאליו הגיעו גם נאשמים 1, 2 והסוכן. במכון השטיפה נאשם 7 העביר לנאשם 2 את כלי הנשק, נאשם 2 הניח במושב האחורי של רכבו ונאשם 7 נסע מהמקום. כתב האישום מוסיף ומתאר את המשך העסקה, שבמהלכה נאשם 2 ירה מספר כדורים בשני הרובים כדי להדגימם לסוכן, ובסופו של דבר בוצעה עסקה של מכירת אחד מהם תמורת סכום של ₪ 55,000 ששילם הסוכן לנאשם 2, וכן תשלום של ₪ 2,500 לנאשם 1 (ככל הנראה הכוונה לדמי תיווך בעסקה - ח.מ.ק).

2. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב. בהודעה שהגישה בכתב טענה כי הראיות נגד נסיבתיות, אינן כוללות ראיות לזיהוי חזותי או קולי, אין ראיות לקשר בין הסוכן למשיב 7 והמבקשת מתבססת על הנחות ומסקנות שגויות. לטענתה טענת משיב 7 לפיה הוא נוהג להגיע לעסק שטיפת כלי הרכב כדי לשטוף את רכבו לא הופרכה, והקטנוע ששימש את המשיב להובלה הנטענת שייך לאחיו. גם אם המשיב השתמש בו לעיתים, אין בכך כדי לבסס את מעורבותו.

3. בדיון שהתקיים בפני ביום 9.11.23 הוסיפה ב"כ המשיב והרחיבה את טענותיה. היא חזרה על הטענה שאין זיהוי חזותי או קולי של המשיב בעסקה, וכי הקטנוע אינו בבעלותו, והוסיפה כי אין זה סביר שהמשיב יעבור מחסום

עמוד 1

כשהוא רוכב על קטנוע ומחזיק כלי נשק ארוכים. בהתייחס לשיחת הטלפון הנטענת בין משיב 2 לבין משיב 7 טענה הסניגורית כי השיחה לא הוקלטה, וכי הסוכן תיאר כי על המסך הופיע השם "אחמד", ולא שמו המלא של המשיב. רק בהמשך הודעתו הבהיר הסוכן כי ראה את השם המלא. היא הוסיפה כי מדובר בטלפון עסקי וגם אחרים, מלבד המשיב, עושים בו שימוש. ב"כ המשיב הוסיפה כי לא נמצאו טביעות אצבע של המשיב על כלי הנשק, וכי משיב זה הוא היחיד מבין הנאשמים בפרשה שאין נגדו ראיות פורנזיות. לדבריה, על אף שהטלפון שלו נתפס במסגרת החקירה, אין ראיות למעורבותו של המשיב בסחר בנשק.

לעניין עילת המעצר טענה הסניגורית כי גם על פי עובדות כתב האישום, המעורבות המיוחסת למשיב בעבירות היא ברף התחתון. מדובר בעסקה אחת בלבד של נשיאת נשק. מעשיו של המשיב מתמצים בחלק קטן מאירוע יחיד, מקרי, ללא מעורבות שיטתית. המשיב הוא חשמלאי העובד ומפרנס את משפחתו, ללא עבר פלילי. בכך, טענה הסניגורית, יש כדי להבחין בין המשיב שבפני לבין מקרים אחרים הנדונים בפסיקה.

4. ב"כ המבקשת הפנתה לראיות בתיק, לעדות הסוכן המציין את העברת כלי הנשק באמצעות הקטנוע, ומזכיר בהקשר זה את השם אחמד, ולא את שם אחיו עומר שעל שמו רשום הקטנוע. היא הפנתה גם לתוכן של שיחות הטלפון בין משיב 2 לבין המשיב, המתיישב עם עדות הסוכן, והוסיפה כי המשיב אישר בחקירתו את מספר הטלפון שלו. ב"כ המבקש טענה עוד כי הקטנוע שבו נעשה שימוש רשום על שם אחיו של המשיב, כך שהוא מצוי בקרבה אליו. היא הוסיפה כי נמצאו טביעות אצבע של המשיב על חלק של כלי נשק אחר, וגם אם עובדה זו אינה מקימה עבירה נוספת, היא מצביעה על כך שמעורבותו אינה חד פעמית.

5. לאחר עיון בחומר החקירה אני סבורה שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב לעבירות המיוחסות לו.

הראיה המרכזית היא עדותו של הסוכן המשטרתי מיום 5.2.23. בהודעה זו מתאר הסוכן את השתלשלות העניינים, בדומה למתואר בכתב האישום. הוא מציין בשורה 63 ואילך להודעתו כי שאדי המכונה "השיח" חייג מהטלפון שלו והוא ראה על הצג בערבית את השם אחמד (מהלוויס), וביקש ממנו להביא מכפר עקב את שני כלי הנשק, לטעון אותם בכדורים ולהביא לשטיפת המכוניות בא-רם, בגלל הפקקים. בהקשר לשיחה זו הופיע שם המשפחה של המשיב בסוגריים. בשורה 68 תיאר הסוכן שיחה נוספת, בה מסר הדובר שהוא יוצא עכשיו מכפר עקב על האופנוע. שם נכתב שמו המלא של המשיב ללא הסתייגות, והסוכן הבהיר כי ראה את השם הרשום על צג הטלפון בערבית. בהמשך ההודעה תיאר הסוכן, בשורה 71 ואילך, את הגעת הקטנוע ואת "השיח" לוקח ממנו חפץ גדול ומכניס לרכבו. בהמשך ראה הסוכן ברכבו של "השיח" את שני כלי הנשק.

6. השלמה לתיאור זה ניתן למצוא במסמך המופיע בחומר החקירה שבפני ללא הגדרת מהותו וללא כותרת, שעל פי תכנו הוא תמליל סלקטיבי של השיחות ברכב הסוכן. קיים קושי להסתמך על מסמך זה כפי שהוא מצוי עתה בחומר החקירה שבפני, שכן לא הובהרו מהותו של המסמך וזהותו של עורכו. אולם בזהירות המתבקשת ניתן למצוא בו תמיכה נוספת לדברי הסוכן. במסמך זה מתוארת שיחת טלפון ב"מונה 30:20" שבו הדובר, שאינו הסוכן, מבקש מאדם אחר לבוא אליו כדי לחסוך דרך בפקקים, להגיע לכניסה של השטיפה, להביא "את הרכב" ולתדלק אותו. בתשובה לשאלה אם 1 או 2 הוא משיב "2", תמלא אותם בדלק". בהמשך נכתב כי במונה 11:14:25 הסוכן אומר "הגיע בחור על אופנוע עם שני נשקים", ומציין את מספר האופנוע. לאחר מכן מופיע תיאור המתיישב עם המשך התיאור בכתב האישום - ניסוי שני כלי הנשק ומכירת אחד מהם.

7. בחומר החקירה כלולים גם מספר תקצירים מהאזנות סתר לשיחות טלפון, בהן מעורב מספר הטלפון שהמשיב

אישר בהודעתו (שתידון להלן) כי הוא משמש אותו. בשיחות אלה בין דוברים המכונים אחמד ושאדי מעדכן אחמד כי ה"חפצים" שלו מוכנים, וכן מתאר את דרכו: הוא אומר לשאדי כי בשעה אחת יהיה אצלו בדאחיה, ומעדכן שהוא יוצא מא-טור, שעבר את המחסום, וכדומה.

8. המשיב מסר הודעה ביום 5.9.23 שעה 8:59. הוא לא הודה במיוחס לו, אולם גם בהודעתו כלולים מספר פרטים שיש בהם חיזוק לראיות נגדו:

בשורה 48 ואילך, ובשורה 138 ואילך - המשיב זיהה את הקטנוע של אחיו עומר, ואישר שהוא משתמש בו מפעם לפעם.

בשורה 110 ואילך - המשיב אישר את מספר הטלפון שלו שבשימושו כבר 15 שנה, ואישר כי הוא מצוי בשימוש, מלבד כאשר חברים מבקשים ממנו שיחה והוא מאפשר להם.

בשורה 116 ואילך - המשיב אישר היכרות עם משיב 2 כיון שהוא שוטף את רכבו במכון שלו. הוא טען שנפגש עמו לאחרונה 3, 4 חודשים לפני החקירה, ושהוא נוהג להתקשר אליו לפני שמביא את הרכב לשטיפה.

בשורה 192 ואילך - המשיב לא הודה בהימצאותו במקום ובזמן ביצוע עסקת הנשק, אולם כשהוצג לו סרטון בו הוא נראה, השיב (ש' 199) "לא אני יש כאלה שדומים לי בשכונה שלי", ובכך אישר למעשה שהאדם הנראה בסרטון דומה לו במראה.

9. מכל האמור עולה כי הסוכן המשטרתי תיאר בהודעתו בפירוט את העובדות המיוחסות למשיב בכתב האישום. תיאורים דומים מופיעים גם בתמליל השיחות עם הסוכן. חיזוק נוסף ניתן למצוא גם בהאזנות הסתר לשיחות שבהן מעורב הטלפון של המשיב. המשיב בהודעותיו אישר פרטים מסויימים, כגון היכרות עם משיב 2, וכן קשר עצמו לקטנוע ולטלפון שאליו התקשר משיב 2. לגבי ההאשמות שהוטחו בו, בנוגע לכתב האישום, וכן לחלקי נשק וכדורים שנמצאו בביתו, המשיב הכחיש והרחיק עצמו, אך לא מסר הסבר כלשהו. אני סבורה שדי באמור כדי לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב.

10. אשר לעילת המעצר, נקבע לא אחת כי עבירות של סחר בנשק הן עבירות חמורות מאד המסכנות את שלום הציבור, כי קיימת בהן מסוכנות אינהרנטית, וכי הן מצדיקות, בדרך כלל, מעצר עד תום ההליכים, אף מבלי לקבל תסקיר של שירות המבחן (ראו, לדוגמא, בש"פ 7906/23 **ראאד חמדאן נ' מדינת ישראל** (7.11.23), להלן: **עניין חמדאן**, פסקה 11; בש"פ 7651/23 **ואאל ג'מאל נ' מדינת ישראל** (5.11.23); בש"פ 5407/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.22); בש"פ 4930/22 **פיראס חשים נ' מדינת ישראל** (4.8.22)).

11. בעניינו של המשיב שבפני;

מבחינת נסיבות העבירה, מדובר במכירה של כלי נשק מסוג M16, שבמהלכה נעשה שימוש ובוצע ירי משני כלי נשק. העסקה הגיעה להשלמה ולסיום במכירת אחד מהם. אלמלא היה מדובר בסוכן משטרתי, היה הנשק מגיע לידי ידדים בלתי רצויות, ויוצר סכנה חמורה לשימוש פלילי או בטחוני. כך שהמסוכנות הנשקפת מהמעשים גבוהה.

חלקו של המשיב מוגבל ואינו כולל קשר עם הסוכן - הרוכש עצמו. למשיב מיוחסת לו עסקה אחת בלבד, ואין לו עבר פלילי. מאידך גיסא, התפקיד אותו מילא המשיב - הבאת כלי הנשק למקום המפגש - הוא תפקיד מהותי, שכלל

מגע עם כלי הנשק עצמם וקשור לליבת אירוע המכירה.

12. ב"כ המשיב טענה כי מדובר באירוע חד פעמי, אולם לא שוכנעתי כי כך הדבר. הסיטואציה בה היה המשיב מעורב מעידה, מניה וביה, שאין מדובר באירוע חד פעמי. הבאת כלי הנשק למקום העסקה חושפת את כל המעורבים לסכנה של גילוי וחשיפה שלהם. על מנת לבצע את הדבר, על האדם המביא את הנשק לדעת היכן הוא נמצא והיכן נמצאת התחמושת. מאחר שהבקשה לא נאמרה במילים ישירות, עליו להיות בסוד העניינים באופן שמאפשר לו להבין את שפת הקוד. הוא נדרש לדעת גם לטעון את הנשק בכדורים. כל אלו אינן פעולות שניתן לבקש מאדם "מזדמן", והן מחייבות היכרות ממשית ומעורבות שיטתית של המשיב בעסקי הנשק של משיב 2.

13. על האמור עד כה יש להוסיף את המציאות הבטחונית השוררת כיום במדינה, כאשר עיקר משאביהם של כוחות הביטחון מופנים להתמודדות עם מצב זה. בהתייחס לכך נקבע בעניין **חמדאן** הנ"ל, הדן בעניינו של נאשם אחר בפרשה שבפני, כי **"אפשרות שחרורו של מי שיש לחובתו ראיות לכאורה בעבירות של סחר בנשק לחלופת מעצר - אפשרות אשר ממילא שמורה למקרים חריגים בלבד - היא בעייתית במצב זה אף יותר מאשר בנסיבות רגילות"** (שם, פסקה 12).

14. לנוכח כל האמור אני סבורה שחומרת העבירות מקימה עילת מעצר המצדיקה את המשך מעצרו של המשיב ללא צורך בקבלת תסקיר שירות המבחן, ואני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ד, 14 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.